

Sygn. akt VI U 102/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27/02/2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: stażysta Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy D. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania D. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział W. z dnia 4 marca 2013 r. znak (...)

przy udziale zainteresowanego (...) Sp. k. z siedzibą w W.

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy D. L. zasiłek chorobowy za okres od 3.02.2013 roku do 11.02.2013 roku w pełnej wysokości.

Sygn. akt VI U 102/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W., przyznał D. L. zasiłek chorobowy za okres od 3 lutego 2013 roku do 11 lutego 2013 roku w wysokości obniżonej o 25 %. Jako podstawę prawną wydanej decyzji organ rentowy powołał się na art. 62 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zaświadczenie lekarskie seria (...) wystawione w dniu 11 stycznia 2013 roku za okres od 12 stycznia 2013 roku do 11 lutego 2013 roku, zostało dostarczone przez odwołującą płatnikowi w dniu 15 lutego 2013 roku, a więc po upływie wymaganego siedmiodniowego terminu od daty jego wystawienia. Z dokumentacji nie wynika, aby jego opóźnienie nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej. W związku z tym zasiłek chorobowy przysługujący za okres od ósmego dnia orzeczonej niezdolności do pracy, tj. od dnia 3 lutego 2013 roku do ostatniego dnia orzeczonej niezdolności do pracy, tj. do dnia 11 lutego 2013 roku uległ obniżeniu o 25 % (decyzja z dnia 4 marca 2013 roku – akta rentowe k. 3).

W dniu 4 kwietnia 2013 roku D. L. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 marca 2013 roku oraz zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie zasiłku chorobowego za okres od dnia 3 lutego 2013 roku do dnia 11 lutego 2013 roku w pełnej wysokości.

Ubezpieczona podniosła, iż wywiązała się z obowiązku wynikającego z art. 62 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, i przesłała zaświadczenie lekarskie do pracodawcy w dniu 14 stycznia 2013 roku w formie elektronicznej, jednocześnie informując go o złym stanie zdrowia (odwołanie k. 1 – 2).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. wskazał, iż zaświadczenie wystawione w dniu 11 stycznia 2013 roku zostało dostarczone przez odwołującą płatnikowi składek po upływie siedmiodniowego terminu. Ponadto organ rentowy podniósł, że z dokumentacji nie wynika, aby niedostarczenie zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej, a zły stan zdrowia nie uzasadnia niedotrzymania 7 –dniowego terminu (odpowiedź na odwołanie z dnia 11 kwietnia 2013 r. - k. 5).

Na rozprawie w dniu 26 września 2013 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego (...) sp. k. z siedzibą w W. (postanowienie – k. 15 verte).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 11 stycznia 2013 roku D. L. otrzymała zaświadczenie lekarskie seria (...) na okres od dnia 12 stycznia 2013 roku do dnia 11 lutego 2013 roku. Wnioskodawczyni była wówczas w zaawansowanej ciąży. Lekarz prowadzący zalecił jej przebywanie w domu powodu choroby. Odwołująca nie chcąc narażać siebie i dziecka na powikłania będące skutkiem przeziębieniem, w dniu 14 stycznia 2013 przesłała płatnikowi składek zeskanowaną kopię zaświadczenia lekarskiego, informując go jednocześnie o niemożliwości dostarczenia zwolnienia w terminie 7 dni, z uwagi na zły stan zdrowia. Pracownik zakładu pracy - J. P. powiedziała odwołującej, iż oryginał zaświadczenia lekarskiego może dostarczyć w terminie późniejszym, gdy poczuje się lepiej. Okoliczność tą potwierdził pracodawca w oświadczeniu wskazując, iż niedostarczenie przedmiotowego zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej (oświadczenie płatnika składek – k. 3, skan zwolnienia – k. 4, zeznania świadka J. P. – k. 50 verte).

Oryginał zaświadczenia lekarskiego został doręczony pracodawcy osobiście przez odwołującą w dniu 15 lutego 2013 roku (pismo zainteresowanego z dnia 21 października 2013 roku – k. 20, zeznania J. P. – k. 50 verte).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach rozpoznawanej sprawy, a także w oparciu o zeznania odwołującej oraz świadka J. P.. Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody, Sąd ocenił, jako wiarygodne, bowiem są one nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondują ze sobą tworząc logiczną całość. Dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Tytułem przypomnienia wskazać należy, iż strona pozwana, jako podstawę odmowy przyznania wnioskodawczyni zasiłku chorobowego w pełnej wysokości wskazała art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Przepis ten stanowi, że zaświadczenie lekarskie ubezpieczony jest zobowiązany dostarczyć płatnikowi zasiłków nie później niż 7 dni od daty jego otrzymania.

Sankcję za niedostarczenie zaświadczenia przewiduje art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Stanowi on, że niedopełnienie obowiązku dostarczenia zaświadczenia o niezdolności do pracy powoduje obniżenie o 25 % wysokości zasiłku przysługującego za okres od 8 dnia orzeczonej niezdolności do pracy do dnia dostarczenia zaświadczenia lekarskiego, chyba, że niedostarczenie zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego.

Z treści powyższego przepisu wynika, iż ubezpieczony ma obowiązek dostarczenia zaświadczenia lekarskiego w terminie 7 dni od daty jego otrzymania, zaś nie doręczenie zaświadczenia w tym terminie nie powoduje utraty prawa do zasiłku, lecz jego obniżenie o 25% wysokości zasiłku przysługującego za okres od ósmego dnia orzeczonej niezdolności do pracy do dnia dostarczenia zaświadczenia.

Rozpoznając odwołanie należy ocenić czy sytuacja wnioskodawczyni i okoliczności powstania niezdolności do pracy były tego rodzaju, że uniemożliwiały dostarczenie zaświadczenia lekarskiego w ustawowym terminie, a opóźnienie w

dostarczeniu zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonej, a więc jak wskazuje się w doktrynie z przyczyn usprawiedliwionych.

Bezsporne jest, że odwołująca przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od 11 grudnia 2012 roku do 11 lutego 2013 roku.

Zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 roku zaświadczenie lekarskie ubezpieczony jest obowiązany dostarczyć nie później niż w ciągu 7 dni od daty jego otrzymania płatnikowi zasiłków, uwzględnieniem ust. 2. 2. Ubezpieczony, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, obowiązany jest dostarczyć zaświadczenie lekarskie w ciągu 7 dni od daty jego otrzymania płatnikowi składek, który przekazuje je niezwłocznie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, podając datę dostarczenia tego zaświadczenia przez ubezpieczonego.

Z zeznań powódki oraz świadka J. P. wynika, iż wnioskodawczyni niezwłocznie przesłała zaświadczenie lekarskie w formie elektronicznej, co świadczy o braku złej woli odwołującej się.

Jednocześnie została poinformowana przez świadka o możliwości dostarczenia zaświadczenia lekarskiego w późniejszym okresie, gdy poczuje się lepiej. W ocenie sądu fizyczne dostarczenie zwolnienia lekarskiego w dniu 15 lutego było usprawiedliwione. Odwołująca z obawy przed komplikacjami w przebiegu ciąży z powodu infekcji i zaleceniami lekarza, aby pozostać w domu, zdecydowała się dostarczyć zwolnienie w terminie późniejszym. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż obawy odwołującej o zdrowie dziecka były uzasadnione zważywszy, iż musiałaby przeznaczyć godzinę na dojazd do pracy w zatłoczonym autobusie w zaawansowanej ciąży. Zdaniem Sądu wyżej przytoczone okoliczności przemawiają, za tym, że niedostarczenie zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonej. Sąd Rejonowy obdarzył walorem wiarygodności zeznania ubezpieczonego, które w jego ocenie były logiczne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym.

Niedoręczenie zaświadczenia w terminie siedmiu dni od daty jego otrzymania nie rodzi jednak skutku w postaci utraty uprawnienia do zasiłku, lecz powoduje jego obniżenie o 25% za okres od ósmego dnia orzeczonej niezdolności do pracy do dnia dostarczenia zaświadczenia lekarskiego. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy niedostarczenie zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego. Wskazuje się, że przyczyny "niezależne" to przyczyny "usprawiedliwione" (I. Jędrasik-Jankowska, Pojęcia i konstrukcje prawne..., s. 398).

W przedmiotowej sprawie okoliczność niedostarczenia w terminie zaświadczenia lekarskiego była usprawiedliwiona. W ocenie Sądu należy brać pod uwagę okoliczności całej sprawy z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego, wobec czego nie można pozbawić ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego w pełnej wysokości.

Wobec braku winy odwołującej należało zmienić decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. i przyznać odwołującej D. L. zasiłek chorobowy za okres od 3 lutego 2013 roku do 11 lutego 2013 roku w pełnej wysokości.